

אופטימיזציה של גידול מודלה בחממה באזורי חמים

1454/96

אריה קניג, משה בן - זר - מו"פ ערבה דרוםית

שלמה קרמר - שה"מ, לה"ד נגב, שירות שדה

הבעיה העיקרית של תפעול חממה בערבה במשך שנים סילוק עופדי חום בתקופת הסתיו והאביב, תוך שמירה על רוחניות הגידול. לשם כך יש לפתח ממשק אשר יוכל לצנן העצמיות של הצמח באמצעות תהליכי הדיות. שטף הדיות, בנוסף להיווצר הפסד מים הכרחי לשם ייצור חומר יבש, משמש גם מנגנון קירור עיל השומר על טמפרטורת עלים הנמוכה בכ- 3-5°C מזו של הסביבה, בתנאים נאותים של הספקת מים. בכך לנסות ולהבין את צרכי המערכת ניתן לבחון את הגידול כמערכת ביולוגית המפעלת תחת שני תהליכי מנוגדים.

מצד אחד, מטרת המגדל היא להפיק כמה שיותר פירות וזאת באמצעות הפניות מירב שטף המוטמעים לפירות על חשבון העלים המשנות. בדרך זו יישמר איזון דינמי בין מספר מינימלי של עלים לבין מספר פירות מקסימלי. למעשה, העלים מקררים את עצם ואת אוירחת הנוף בתהליכי הדיות. קירור נוף הצמח על-ידי העלים הוא הגורם לקירור הפירות. מכאן, שבגידול מלוניים, באזורי חמים, יש לשמר על מקסימום כזה של מספר עלים אשר יספק את יכולת הקירור הרצiosa לצמח ללא פגיעה משמעותית במספר הפירות הסופי.

מטרת העבודה לבדוק מספר שיטות עיצוב ועומסי פירות בגידול מלוניים מודלים באזורי חמים. תוצאות המחקר עשוות להניב הבנה של המסלול הרצוי של יחס המבעל הרפורודוקטיבי (פירות) למבעל הוגוטיבי (עלים), על מנת לאפשר גידול של מלוניים מודלים באזורי חמים. תוצאות המחקר יאפשרו הרחבת שטחי גידול בערבה ויתרמו לשיפור ביעילות השימוש בהםים. כמו כן, צפוי שהמחקר יתרום להבנה של יחס מבעל-מקור והשפעתם על יכולת הקירור של צמחי מלון בגידול מודלה בסתיו המוקדם. בנוסף, המחקר עשוי להרחיב את השימוש בחממות, בערבה ובאזורים חמים אחרים בארץ, מעבר לעונה האביבית, ובכך לשפר את התמורה הכלכלית של חממות בערבה הן עבור המשק הבודד והן עבור המשק הלאומי. המחקר יבוצע בתחנת ניסיונות ערבה בחממה מבוקרת אקלים.

במהלך עונת 1994 נערך ניסוי לגידול מלוניים מודלים בחממה בשלבי הקיז, בתחנת ניסיונות ערבה. זרעי מלון מהזון גליה נזרעו במחצית ספטמבר והניבו לקוראת מחצית דצמבר. הגידול בוצע שלושה אופנים של עיצוב צמח תורות ארבעה משתורי אקלים. טיפול האקלים כלל אוורור טבעי של החממה, אוורור מאולץ באמצעות מאורורי ניקה, אוורור מאולץ משולב במשך סולרי שהפחית את רמת הקרינה למחצית שטף הקרן, וקירור אדיאבי במערכות מזרון לה.

טיפולו עיצוב הצמח כללו

1. הדליה רגילה - הדליה לאורך הגבעול ומרכזו עם קיטום ענפים צדדים עד למפרק ה- 15 והשארת פירות מעבר למפרק זה.
2. הדליה גבוהה - הדליה לאורך הגבעול ומרכזו עם קיטום ענפים מרכזיים עד למפרק ה-23, והשארת פירות מעבר לגובה זה.
3. הדליה 7 - הדליה לאורך שני ענפים צדדים לאחר קיטום הגבעול המרכזי במפרק החמישי. ענפי הפרי בענפים המובילים נקטמו לאורך 10 מפרקים ופירות נשארו על הענפים הצדדים מעבר לגובה זה.

במהלך הניסוי הותקף הגידול בפתרונות מירוטציום ורוב הצמחים נפגעו תוך פרקי משבוע. לצערנו, מופע הפגיעה לא היה מוכר לאנשי שירות הדרוכה והמקצוע ועד שהפתרייה זוהתה היה היקף הנזק עצום. למרות זאת לא כל הטיפולים נפגעו במידה שווה ובולט לעין כי הצמחים שגדלו בהדליה הגבוהה כמעט ולא נפגעו מהפתרייה, בעוד שככל שהטיפולים נפגעו במידה קשה מאד. הייחוד בעיצוב ההדליה הגבוהה היה בגידול הווגטטיבי החזק ללא תחרות של איברים פרזודוקטיביים עד למפרק ה-23, אשר הניב צמח חזק הרבה יותר, שהיה רגיש הרבה פחות לפגיעת הפתרייה. למרות שמטורות הניסוי לא הושגו במלואן, נראה כי בתקופה החמה יש לעצב צמח חזק יותר מאשר מקובל בהדליות מיליוןים בעונה האביבית, ואחת הדרכים לכך היא עיצוב ההדליה הגבוהה.